

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XXIX

Paříž
říjen - listopad 1998

Číslo 5

Dali jste mi napít

Začátek nového roku se jmenuje tak hezky: příchod, advent. To slovo je vzácné, je příležitostí pro básníky. Dobře se používá, vypadá tak vznešeně. Ale advent je také příležitostí k tomu, abychom se začali těšit. Jestli někdy v životě a v roce existuje doba, kdy se můžeme těšit, je to právě advent. Člověk totiž potřebuje, aby se těšil. A tak, než se k tomu těšení dostaneme, je zapotřebí, abychom nejdřív začali s bilancí, abychom se odhodlali vyčistit svou bytost. Abychom začali na novém. Asi tak, jak to řekl voják Frank vojínovi Joemu za války, když měli kotlík nad ohněm: "Hod' do toho kotlíku opatrně kafe, Joe, dole vaříme slepici." Bylo by dobré vyčistit kotlík i s tou slepicí, protože když si člověk nechá v esšálku všechno možné, neuvaří nic. Já jsem si jednou zapomněl štetku na holení v kastrůlku, ve kterém jsem si vařil čaj, a už jsem si potom čaj vařit nemohl. Byly by mi šly bublinky od pusy. Je zapotřebí vyčistit sebe tak, aby nám bublinky od pusy nešly.

Dnes je svátek Krista Krále. Je možné Krista vymalovat s korunou, s královskými insigniemi, v hermelinovém plášti, na trůnu, ale tady je řeč o něčem jiném. Až Kristus zasedne na svůj trůn, řekne: "*Pojďte, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připravené od založení světa. Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně.*" A ti, kteří budou osloveni, se zeptají: "Prosím Tě, kdy?"

Takový je totiž dobrý skutek. Když nevíme, že jsme něco dobrého udělali. Jakmile jsme si toho vědomí, už jsme vzali svou odměnu. My se ale o své dobrotě dovíme až v okamžiku, kdy se dostaneme do Pravdy. Naši předkové měli takový hezký výrok, říkali o zemřelém, on už je na Pravdě. Tam konečně člověk dojde toho, co si někde vevnitř myslel ve své podstatě a za co se dokonce styděl. A to je

náramně hezké, když se za to styděl. Protože měl takový dojem, že je to ta nejjemnější věc jeho srdce a byl tak cudný, že to nikde nevyhlašoval. A najednou mu to řekne naprostá Pravda. Řekne: "Pojď ke mně. Ty jsi mi dal najíst."

Jednou jsem si vzpomněl na jeden zážitek s kamarádem Dulíkem a jako by mi nějaký hlas začal říkat: "Pamatuješ se, jak jsi jel ve vlaku z Prahy do Mariánek, a byl jsi hladový jak čokl, protože jsi vůbec nejedl? No, vlastně, měl jsi kus chleba. To bylo po válce, pamatuješ se na to?" - "Hm, nepamatuju," povídám. "A pamatuješ, jak v Plzni přistoupil tvůj známěj, všechno bylo tenkrát na lístky, řekl ti, člověku, já ti koupím buřta. A koupil ti ho." - "No jo." - "Tak já mu to řekl, když umřel, víš? Jmenoval se Dulík, ten chlapec, tlustej byl takovej, pěkněj... Já mu to řekl. A on si také nevzpomněl: 'Já jsem někomu dal najíst?' - No, pamatuješ na to plzeňský nádraží...? - 'Ne... já si na to nepamatuju.' - Tak to jsem byl já, komu jsi dal najíst. - 'Já jsem ti dal najíst?' - No jo, ty jsi na mě koukal a uděl jsi, že jsem takovej hubenej a hladovej. - 'No to je snad logický, přece jsi nemohl jet hladovej.'" Tak to je to, podle čeho budeme měřeni. Vždycky.

Byl jsem hladový a ty jsi mi dala najíst. Byl jsem žíznivý a ty jsi mi dala napít, mrznul jsem a ty jsi dokonce sundala štucl a řekla jsi: "Vraž si tam ruce, vždyť vypadáš jak slíva." - "Já že to udělala?" Jednou, ale udělala.

*Promluva msgr. Jiřího Reinsberga na slavnost Ježíše Krista Krále.
Z knihy Probihejte Jeruzalém a sviťte, vyd. Křesťanská akademie Praha, 1996.
(Zkráceno.)*

Zprávy z Čech

- Křesťanskou a demokratickou unii - československou stranu lidovou (KDU-ČSL) povede až do sjezdu, který zvolí nového předsedu strany, **Jan Kasal**. Dosavadní předseda, Josef Lux, odstoupil ze svých funkcí pro vážné zdravotní obtíže (viz Oběžník 4/98). Výrazná změna lidovecké politiky se zatím neočekává.
- Míra **nezaměstnanosti** činila na konci září 6,8%, tedy o 2% více než před rokem. Ministerstvo práce a sociálních věcí odhaduje, že by koncem roku mohla vyšplhat až na 9%. Největší jsou na tom okresy Most (15,3%), Chomutov (13,7%) a Louny (13,4%), nejlépe naopak - díky Škodovce - Mladá Boleslav (2,8%) a Praha (1,9%).
- Za "vydrání a výtržnictví" byli odsouzeni dva čtyřadvacetiletí příznivci hnutí skinheads, kteří způsobili smrt Heleny Bihariové v únoru tohoto roku. Opilí mladíci ji nejdříve obvinili z krádeže dvou set korun a pak ji zahrnuli do rozvodněného Labe, kde ji strhl proud. Podle rozhodnutí soudu spor nevznikl z rasových důvodů (pro romský původ paní Bihariové), ale kvůli krádeži peněz, a pachatelé byli odsouzeni k trestům vězení na osm a půl a šest a půl roku. Za vraždu s **rasovým motivem** odsoudil krajský soud v Českých Budějovicích tři mladíky, kteří se v září 1993 zúčastnili v Písku štvance na Romy. Několik desítek ozbrojených a maskovaných skinheadů zahrnalo čtyři Romy do Otavy a pak jim házením kamenů bránili vylézt na břeh. Osmnáctiletý Tibor Danihel se utopil. K soudu se případ dostal až po roce, z osmnácti obviněných bylo 14 pro nedostatek důkazů zproštěno obžaloby a zbylí čtyři byli loni odsouzeni k nízkým trestům. Tehdejší ministrině spravedlnosti, V. Parkánová, se proti rozsudku odvolala a Nejvyšší soud vrátil případ k novému projednání. Nově vyměřené tresty činí od sedmi do osmi a půl roku.

- Německá firma Pressinvest odkoupila koncem září od švýcarské firmy Ringier-Springer akcie **Lidových novin**, a stala se tak novým většinovým vlastníkem. Pressinvestu už patří většina akcií deníku Mladá fronta dnes.
- V pátek 30. října zahájilo Radio Svobodná Evropa / Radio Svoboda z území ČR **vysílání do Iránu a Iráku**. Vláda se rozhodla vysílání povolit po jistém váhání, neboť se obává teroristických útoků a odvetných hospodářských sankcí, kterými obě země už pohrozily.
- **Výsledky parlamentních voleb na Slovensku** 25. a 26. září: Hnutí za demokratické Slovensko (HZDS) 27%, Slovenská národní strana (SNS, dosavadní koaliční partner HZDS) 9%, Slovenská demokratická koalice (SDK, koalice pěti politických stran, vede ji Mikuláš Dzurinda) 26,3%, Strana maďarské koalice (SMK) 9,1%, Strana demokratické levice (SDL, bývalá komunistická strana) 14,7%, Strana občanského porozumění (SOP, vedená košickým primátorem Schusterem) 8%. Vladimír Mečiar oznámil v televizi odchod ze všech politických funkcí a se slzami v očích zanotoval "S Pánem Bohem, jdu od vás, neublížil jsem žádnému z vás".
- Britské ministerstvo vnitra rozhodlo 7. října o zavedení **vízové povinnosti** pro občany Slovenské republiky. Důvodem je velký počet Romů ze Slovenska, kteří žádají v Británii o azyl a nechota slovenských úřadů o věci jednat. Slovensko poté zavedlo vízovou povinnost pro občany Velké Británie. Víza potřebují slovenští občané i do Irska, protože Irsko je smluvně vázáno uplatňovat společný hraniční režim s Británií.
- 19. října přijel na **návštěvu Velké Británie** prezident Václav Havel v doprovodu ministra zahraničí Jana Kavana. Hlavním předmětem jednání byla hrozba zavedení vízové povinnosti pro české občany, a to ze stejného důvodu, ze kterého Británie zavedla víza pro občany Slovenska, to jest příliv Romů, kteří v Británii žádají o azyl. Po jednání s britským ministrem vnitra se ministru Kavanovi dostalo ujištění, že Británie v dohledné době vízovou povinnost pro české občany zavádět nebude. - Václav Havel navštívil během své návštěvy obec Wingrave u Londýna, která byla sídlem československé exilové vlády za druhé světové války. Sešel se také se spisovatelem T. Stoppardem a S. Rushdiem, s letošním nositelem Nobelovy ceny míru Davidem Trimblem, a převzal čestný doktorát univerzity v Glasgow. Cestu uzavřel slavnostním projevem na univerzitě v Oxfordu, kde mu byl také udělen čestný doktorát.
- Od 30. října má Slovensko **novou vládu**. Jejím předsedou je Mikuláš Dzurinda, jehož strana, Slovenská demokratická koalice, má devět ministerských křesel (zahraničí - Eduard Kukan, vnitra - Ladislav Pittner, hospodářství - Ludovít Čermák, spravedlnosti - Ján Čarnogurský, kultury - Milan Kňažko). Strana demokratické levice má šest ministrů (obrana - Pavol Kanis, financí - Brigita Schmognerová, zemědělství - Pavol Koncos) a její předseda Jozef Migaš se stává předsedou Národní rady, Strana maďarské koalice má tři ministry a Strana občanského porozumění dva (privatizace - Mária Machová). Koaliční strany se dohodly i na společné podpoře předsedy SOP Rudolfa Schustera na úřad prezidenta. Není zatím jasné, zda příští prezidentské volby proběhnou v parlamentě, podle současného volebního zákona, nebo přímou volbou, tak jak to strany slibovaly ve volebním programu. Na úřad prezidenta hodlá kandidovat i minulý prezident Michal Kováč. - Vladimír Mečiar se vzdal poslaneckého mandátu ve prospěch Ivana Lexy, bývalého ředitele Slovenské informační služby, podezřelého z organizace únosu syna prezidenta Kováče před dvěma lety. Ten tím sice získal imunitu, ale nový ministr vnitra Pitter už oznámil, že ho hodlá postavit před soud. - Nová vláda se bude snažit vrátit Slovensko do skupiny států, které budou jednat o členství v Evropské unii. První zahraniční cesta premiéra Dzurindy proto povede do Bruselu, kde bude jednat s představiteli EU a NATO.
- 7. listopadu **navštívil Václav Havel krátce Bratislavu**, aby tak vyjádřil podporu nové slovenské vládě, které také navrhl znovuoživit visegrádskou spolupráci. Premiér Dzurinda tento návrh uvítal a bývalý prezident M. Kováč označil Havlovu návštěvu za začátek lepších vztahů mezi oběma zeměmi.
- Podle informací Českého statistického úřadu je saldo **zahraničního obchodu** v září téměř vyrovnané (schodek činí 18 milionů korun). V srpnu byl schodek vývozu proti dovozu téměř 5 miliard.
- Na dny 14. a 15. listopadu byl stanoven termín pro **volby do Senátu** (viz minulé číslo Oběžníku) a zároveň do **místních zastupitelstev**. Ve většině volebních obvodů se bude zřejmě rozhodovat mezi třemi nejsilnějšími stranami, ČSSD, ODS a takzvanou čtyřkoalicí (Unie svobody, Křesťanská a demokratická strana - Československá strana lidová, Občanská demokratická aliance, Demokratická unie). Na úřad pražského primátora kandidují proti

současnému primátorovi Koukalovi Martin Bursík, bývalý ministr životního prostředí Tošovského vlády, a nezávislý radní Michael Hvíždala. - Volební kampaň nastartovala ODS mítinkem v místě bývalého Stalinova pomníku na Letné. Na závěr mítinku byl odhalen megaboard (srovnej s "billboard", velkoplošná reklama) v délce 25 metrů, z něž shlíží na Prahu barevný Václav Klaus, zleva sledovaný černobílým Milošem Zemanem; nápis zní "myslíme jinak". Zda fakt, že je megaboard umístěn zrovna na místě Stalinova pomníku, svědčí o přemíře či nedostatku smyslu pro (černý) humor, si redakce Oběžníku nedovoluje posoudit. Celý mítink doprovázel světelný nápis "Sbohem, pane primátore", promítaný z protějšího břehu Vltavy. Adresát pozdravu, pražský primátor Jan Koukal, ho komentoval slovy, že "se s ním jeho protikandidáti loučí, protože někam odcházejí". Zajímavé je, že obří konstrukce na Letné byla postavena bez povolení a kampaň ODS se tak může prodražit až o 200 tisíc korun za černou stavbu.

- U příležitosti 28. října udělil prezident Václav Havel na slavnostním shromáždění ve Vladislavském sále Pražského hradu **státní vyznamenání** osmdesáti osmi osobnostem, které se významně zasloužily o naši republiku. Ve svém projevu se odvolal na prvního prezidenta ČR: "Masaryk mimo jiné řekl, že státy se udržují těmi ideály, z nichž se zrodily. Jdeme cestou těch, kteří tyto ideály naplňovali před námi a kteří je naplňují i v naší době! Patří k nim - byť každý jiným způsobem - i ženy a muži, které dnes jménem republiky vyznamenám." Mezi dvaceti čtyřmi vyznamenanými in memoriam jsou plk. Karel Kuttelwascher, generálmajor Josef Bartík, Zdena Mašíňová, Jaroslav Kvapil, Emil Filla. Dále byli vyznamenáni Věra Chytilová, Vlasta Chramostová, Erazim Kohák, Jaroslav Mezník, Bedřich Utitz, Václav Benda, Petr Uhl, Roger Scruton, sportovci Dominik Hašek, Martina Navrátilová, Emil Zátopek a Jana Novotná. Je nám ctí a potěšením, že dva z vyznamenaných navštívili i naši misii: pražský světící biskup Václav Malý a předseda Federace politických vězňů Stanislav Drobný, otec P. Stanislava. - Letošní udělování státních vyznamenání bylo nešťastně poznamenáno aférou kolem vídeňského starosty Helmuta Zilka, kterému se Václav Havel na poslední chvíli rozhodl vyznamenání nepropůjčit kvůli obvinění ze spolupráce s komunistickou Státní bezpečností.

- Se souhlasem Vatikánu rozhodla Česká biskupská konference, že někteří z **ženatých kněží**, kteří byli tajně vysvěceni za komunistického režimu, budou moci sloužit svátosti v obou ritech, jak podle východního, tak podle římského obřadu. Jedná se asi o deset případů. Po pádu železné opony bylo v Čechách asi 350 ženatých kněží, vysvěcených tajně, bez vědomí státních úřadů. Fakt, že byli ženatí, je chránil před odhalením. Po návratu do politicky normálních poměrů byli postaveni před volbu ze tří možností: přijmout službu stálého jáhna (na to přistoupilo asi 60 kněží), nechat se začlenit do řecko-katolické církve (18 kněží), nebo se vrátit mezi laiky. - *La Vie* -

- Podle listu International Herald Tribune z 9. října Úřad pro vyšetřování zločinů komunismu potvrdil, že komunistický režim vedl **seznamy českých a slovenských Židů**. Tyto seznamy, částečně založené na nacistických okupačních rejstřících, pak úřady používaly k nátlaku na přeživší členy židovské obce, aby podávali informace o svých sousedech a příbuzných v Izraeli, a v některých případech jako prostředek k donucení k emigraci. Seznamy obsahovaly jména asi 30 000 osob. - *IHT* -

- První kolo konkrétních rozhovorů s uchazeči o **vstup do Evropské unie** začalo 10. listopadu v Bruselu. Česká republika bude muset rychle pracovat na sladění legislativy s požadavky EU, neboť se stavací na legislativě v ČR nedávno stal terčem ostré kritiky ze strany expertů EU. V první vlně žádají o přijetí kromě České republiky také Polsko, Maďarsko, Estonsko, Slovinsko a Kypr. - *rp* -

- **Miroslav Horníček** oslavil 10. listopadu osmdesáté narozeniny. - *rp* -

- **Výsledky místních a senátních voleb.** V prvním kole voleb do Senátu nezískal žádný z kandidátů potřebnou nadpoloviční většinu, rozhodovat se tedy bude až ve druhém kole, které proběhne 21. a 22. listopadu. V místních volbách vedou nezávislí kandidáti, kteří získali na radnicích více než 35000 míst. Z velkých stran vedou lidovci s více než 7000 mandáty, následují komunisté se téměř 6000 mandáty, ODS s více než 5800 mandáty a sociální demokraté s více než 4300 mandáty. V Brně zvítězila ODS, výsledky z Prahy nejsou zatím známy, očekává se však vítězství ODS. Volební účast byla velmi nízká, asi třicet procent.

Výročí: 1918

4.dubna 1918 požádal americký státní tajemník LANSING konzula ve Vladivostoku, aby vydal prof. MASARYKOVÍ vízum a sdělil datum odjezdu lodi a přístav v USA, do kterého přijede. Konzul CALDWELL se marně snažil zjistit bližší podrobnosti o Masarykově cestě. Nevěděl, že Masaryk projel Vladivostokem tři dny předtím, než došel Lansingův telegram. Se značným zpožděním se o jeho krátkém pobytu dozvěděl od francouzského konzula. 19. dubna sděloval do Washingtonu: "Masaryk tudy projel asi před třemi týdny a řekl, že sem v blízké budoucnosti přijede čtyřicet nebo padesát tisíc Čecho-Slováků na cestě z Ruska do Francie. Jejich celkový počet může být až 100.000 mužů." Zdejší francouzský konzul je bez instrukcí a proto žádá o pomoc spojeneckých konzulů."

Štíhlý, zdrženlivý cestující s britskými doklady na falešné jméno THOMAS GEORGE MARSDEN, které ho měly chránit před úklady nepřátelských agentů, vyjel z Moskvy v den svých 68. narozenin, 7. března, a po zdlouhavé cestě Sibiří, při které mu za lůžko sloužila matrace na lavici v železničním voze třetí třídy, dorazil 1. dubna do Vladivostoku a do Tokia 8. dubna. Tam v něm velvyslanec MORRIS poznal velice zaměstnaného muže. Sháněl lodě pro dopravu legionářů do Francie a sháněl šatstvo, obuv a jinou nutnou výstroj pro své vojáky. 13. dubna zaslal Morris Lansingovi telegram: "Profesor Masaryk odjíždí 20. dubna na lodi EMPRESS OF ASIA do Vancouveru a jede přímo do Washingtonu."

Do Ameriky přijížděl TGM, předseda Československé národní rady, která se na začátku roku 1916 utvořila v Paříži¹, nejen jako politik, ale i jako velitel armády, která Spojencům nabízí desetitisíce vojáků. V době příjezdu podléhaly pravomoci ČNR vojenské oddíly ve Francii, v Itálii a v Rusku, a počet vojáků v nich neustále rostl. Důležitost této armády zvyšoval také fakt, že její nejsilnější složka, ruská legie, byla na začátku roku 1918, po bolševickém převratu, vojensky nezaměstnaná a stala se u Spojenců předmětem plánů a spekulací. Clemenceau žádal tyto "dobře organizované a vycvičené oddíly převést přes Vladivostok na západní frontu", britské ministerstvo války považovalo za lepší řešení "vhodně použít" čs. armádu v Rusku nebo na Sibiři. Američtí diplomaté uvažovali spíše o akci pomocné, organizační a propagační než jako o ryze vojenském zákroku. Nevyřešena byla otázka, zda by se tato pomocná akce měla provést se souhlasem bolševické vlády nebo ve spolupráci s novými centry politické moci na východě Ruska, kde moc ústřední vlády byla slabá. Prezident WILSON napsal, že "potil krev nad otázkou, co je správné a možné v Rusku udělat".

Ještě za pobytu v Rusku vyjednal TGM s bolševickou vládou právo přesunu čs. armády do Francie a neutralitu ve vnitřních ruských sporech. Na odchodu z Ukrajiny vybojovaly ve dnech 8.- 13. březnaněkteré čs. jednotky společně se sovětskými oddíly ústupový boj s Němci u Bachmače, v němž padlo 600 legionářů, a část výzbroje odevzdaly sovětské armádě. Za tuto "bratrskou pomoc" jim poděkoval velitel sovětských vojsk v jižním Rusku, a lidový komisař Stalin telegramem potvrdil, že čs. armádní sbor může být transportován do Vladivostoku. Když se Masaryk v úterý 3. června ve Washingtonu poprvé sešel s Lansingem, oba vycházeli z předpokladu, že legie je na cestě do Francie a nevěděli, že z krize mezi čs. vojskem a bolševiky se vyvinulo velké a nenapravitelné střetnutí.

Sibiřské úřady měly od počátku k čs. vojákům nedůvěru. V prvních dvou týdnech měsíce dubna odjelo z Penzy jen 12 vlaků, teprve v druhé polovině dubna se doprava urychlila a z Penzy odjelo dalších 43 ešelonů. Pak ale začala doprava váznout a 1. května se pohyb definitivně zastavil. Legionáři zjistili, že za obstrukcemi sovětských úřadů se skrývá bolševicko-německá souhra, směřující k likvidaci čs. vojska. Jasným znamením byly dva telegramy, které na sibiřské trati zachytili čs. dopravní komisaři. V jednom z nich TROCKIJ nařizoval, že sověty

¹Česká národní rada sídlila v rue Bonaparte, v budově dnešního Českého centra.

jsou povinny Čechoslováky odzbrojit a každého se zbraní v ruce na místě zastřelit. Kromě toho ministr zahraničních věcí ČIČERIN vydal výzvu, aby vlaky byly dirigovány na Murmaňsk a skupina prosovětských českých sociálních demokratů prováděla v legii nábor do Rudé armády. Pokus rozbit jednotu čs. hnutí a rozdělit energii neuspěl. Jen asi 150 vojáků se dobrovolně přihlásilo do Rudé armády a na schůzi v Čeljabinsku legionářští delegáti jednomyslně odmítli cestu k severským přístavům a usnesli se, že budou pokračovat v cestě do Vladivostoku "vlastním pořádkem", tj. se zbraněmi a v případě nutnosti v bojové opozici k bolševikům i k jejich pomocníkům z řad německých a rakouských zajatců.

Na počátku června už bylo čs. vojsko a bolševická vláda v nesmiřitelném konfliktu. Ve všech střetnutích legionáři vítězili, někdy po těžkých ztrátách na obou stranách. Tato vítězství v řadě drobných, ale krutých bitev, je dodnes podivuhodný příběh, stvořený ze zoufalého pocitu vsazení všeho na jednu kartu, z technické zdatnosti, pohotovosti, inteligence a odvahy. Sotvakdy jindy v dějinách války se tak malému počtu mužů podařilo ovládnout opěrné body v tak velkém prostoru jako Čechoslovákům na Sibíři na jaře a v létě 1918. Během šesti neděl se v rukou legionářů octla důležitá města Ufa, Čeljabinsk, Petropavlovsk, Omsk a Tomsk. Jejich snahou bylo překonat izolovanost jednotlivých oddílů a postupně na magistrále vytvořit souvislý řetěz ovládaných železničních stanic. Svým vystoupením překvapili nejen bolševiky a jejich "internacionální" pomocníky, nýbrž i své spojence. Zprávy, že úspěchy Čechoslováků oživují ruské protibolševické síly, vyvolaly však v Paříži domněnku, že intervence v Rusku má dobré politické vyhlídky a že bude vojensky méně obtížná, než jak se dosud předpokládalo. Tak dostalo vystoupení legionářů v Rusku zcela nový směr. Stalo se faktorem v ruské politické krizi a objektem v jednání o spojeneckou vojenskou intervenci.

Masaryk stál před těžkým rozhodováním. Musel zaujmout jasný postoj k vojenským operacím svých vojáků v Rusku, ačkoli věděl, že žádný jasný a jednotný postoj Ameriky a Spojenců v této věci neexistuje. V Masarykově strategii znamenalo uvěznění vojáků v Rusku velkou komplikaci, ale zároveň také, jak správně rozpoznal, velkou příležitost. Diskuse o čs. vojsku aktualizovala úvahy o významu a postavení politické organizace, které vojsko podléhalo, a připomínala, že Masarykovo hnutí je hnutí bojující. Americká politika se však pohybovala po dvou kolejích: jednala stále aktivněji, pokud šlo o uznání nároku na čs. nezávislost, ale počínala si zdrženlivě, pokud šlo o operace vojska v Rusku. Ve stejné době, kdy se americká vláda rozhodla uznat nároky Masarykova hnutí, rozhodla se s konečnou platností zneuznat strategickou a politickou roli, kterou čs. legii v Rusku chtěly přisoudit Anglie a Francie. Masaryk musel čs. hnutí diplomaticky klestit cestu mezi dvěma trendy západní politiky, které si jasně odporovaly. Ale právě legionáři v Rusku, toto jablko sváru mezi Amerikou a Spojenci, zajistilo a dovršilo Masarykův úspěch ve Washingtonu. Romantický epos čs. legie bojující a vítězíci na nekonečné trase sibiřské magistrály mezi Volhou a Tichým oceánem, plnil sloupce amerického tisku. Na cestě k diplomatickému vítězství pomáhala legie Masarykovi především jako politicko-psychologický faktor, než svým vojenským posláním na Sibíři, které nikdy nebylo ujasněno.

*Z knihy Jiřího Kovtuna Masarykův triumf,
kterou vydalo nakladatelství Sixty-Eight Publishers roku 1987,
vybral Vladimír Stránský*

Zápisník

■ Od 26. listopadu do 10. prosince se v Louvru (Auditorium du Louvre) koná řada koncertů z díla **Leoše Janáčka**.

26.11. ve 12h30: Suita a Idyla pro smyčcový orchestr, Orchestre du Conservatoire national supérieur de musique et de danse de Paris,

30.11. ve 20h: Capriccio, Concertino a Mládí, dir. M. Béroff,

3.12. ve 12h30: Smyčcový kvartet č.1 Kreutzerova sonáta a Listy důvěrné, hraje Quatuor Huberman,

7.12. ve 20h: Po zarostlém chodníčku, 1. sešit, Sonáta 1. říjen 1905, V mlhách, Variace, hraje M. Béroff,

9.12. ve 20h: Deník zmizelého, Vlčí stopy, Říkadla, dir. L. Mátl,

10.12. ve 12.30: Sonáta, Romance, Dumka, Presto, Pohádka, Po zarostlém chodníčku 2. sešit, hrají A. Erez, H. Shalam a Z. Plesser.

Kromě toho se budou promítat filmy, věnované Janáčkovu životu a dílu: 27.11. ve 20h30: Lev s bílou hřívou (1986, režie J. Jireš).

5.12. v 18h: Velcí interpreti Leoše Janáčka (zfilmovaná provedení Tarase Bulby s Českou filharmonií pod vedením V. Neumanna, Sinfonietta opus 60 s filharmonickým orchestrem bavorského rozhlasu pod vedením R. Kubelíka a film Leoš Janáček od J. Jireše z roku 1986). 5.12. ve 20h30: filmový záznam představení opery Liška Bystrouška a orchestrem Komické opery v Berlíně, dir. V. Neumann (1965). 6.12. v 16h: filmový záznam představení opery Jenůfa s Londýnským filharmonickým orchestrem (1989).

Informace v pondělí až pátek mezi 9 a 19 hod. na tel. 01 40 20 51 86. Vstupné 60F (koncerty ve 12h30), 135F (ve 20h) a 25F (filmy), snížené vstupné 43F, 100F a 17F.

■ Association Olga Havel France pořádá v pondělí 14. a v úterý 15. prosince v 18h30 setkání s režisérem **Jiřím Menzelem**. Diskuse, v češtině, bude doprovázena záběry z natáčení. Výtěžek večerů bude věnován škole pro postižené děti ve Stochově. Vstupné 100F, informace a rezervace vstupenek na tel. 01 47 48 01 67 nebo 01 46 60 20 81. Setkání se konají v Českém centru, 18 rue Bonaparte, Paris 6, metro St-Germain-des-Prés.

Ze života Misie

• DOBRÁ ZPRÁVA! Po dlouhé době budeme mít zase příležitost se sejit na **české mši sv.**, kterou pro nás bude tentokrát sloužit P. Jakub Med, který sem přijede na několik dní. P. Med, t.č. kaplan v Havlíčkově Brodě, je členem kláštera premonstrátů v Želivě. Po mši bude příležitost k setkání, při kterém bychom se P. Meda rádi zeptali na jeho řád, klášter i na novinky z české církve. Máte-li otázky, využijte příležitost se informovat přímo u pramene. Doufáme, že P. Med přijede během tohoto školního roku ještě několikrát, tak, jak s tím jeho opat, Otec Tajovský, laskavě souhlasil, a že nám pomůže v letošním "mezidobí", kdy jsme bez kněze. Podrobnosti o této první letošní mši sv. najdete na obvyklém místě na poslední stránce. Zbývá dodat

poslední, přízemní, ale důležitý detail: příspěvky k pohoštění vítány!

• **Synodní kroužek.** Příští schůzka synodního kroužku se koná v pátek 11. prosince ve 20 hodin. Budeme mluvit o dokumentech Druhého vatikánského koncilu, začneme přehledem dokumentů a pak se budeme podrobněji zabývat Dekretem o apoštolátu laiků. Podrobnosti při setkání po mši 28.11. nebo telefonem na č. 01 49 59 90 70. Marie Stránská.

• **Oběžník.** Milí čtenáři, redakce Oběžníku děkuje za všechny připomínky a samosebou tím spíše za pochvalu! Děkujeme také za příspěvky, díky kterým je Oběžník zajímavější. Do příštího čísla bychom rádi zařadili článček o slavení Vánoc a chystáme také článěk o Internetu - máte-li něco zajímavého, recepty na cukroví, tipy na české sajty (zasvěcení rozumí už teď, nezasevěcení porozumí po přečtení slibovaného článku), ozvěte se! Uvítali bychom také pomoc s grafickou úpravou.

• **P. Adalbert Zeman,** správce Slovenské katolické misie v Paříži, oslaví 15. listopadu čtyřicáté výročí kněžského svěcení. Upřímně blahopřejeme a jubilantovi vyprošujeme hojnost božího požehnání!

Náš program:

V SOBOTU 28. LISTOPADU 1998 VE ČTVRT NA ŠEST VEČER
(17H15) BUDE PRO NÁS SLOUŽIT P. JAKUB MED V KAPLI DOMU
CENTRE SEVRES

35, RUE DE SEVRES, 5. PATRO, 75006 PARIS, M° SEVRES-
BABYLONE
ČESKOU MŠI SV.

Po mši setkání v obvyklém sále v přízemí a beseda s P. Medem.

Na Českou katolickou misii a na Oběžník přispěli:

Novotný

Anonym

Všem dárcům i všem, kdo věnovali svůj čas a energii upřímně PÁN BŮH ZAPLAŤ!

Redakce: J. Machová, M. Stránská. Adresa redakce: Mission Catholique
Tchèque, 35bis, rue de Sèvres, 75006 Paris, e-mail jan.stransky@wanadoo.fr.
Uzávěrka tohoto čísla 15. 11. 1998.

OBĚŽNÍK - bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la région parisienne
Certificat d'inscription n° 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement : 20 F

Editeur responsable : P. Petr Kolar SJ - 35bis, rue de Sèvres, 75006 PARIS

Les abonnements par chèque à l'adresse :

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 20 138 63 M Paris